

Bu sayımızda yine bir
öykü yazmanızı
istiyoruz. Bize
göndereceğiniz
öykülerden birini ya da
birkaçını seçerek
Haziran 2002 sayımızda
yayımlayacağız. Öyküyü
yazmak için ilk olarak bu
fotoğrafları inceleyin.
Aklınıza nasıl bir öykü
geliyor? Daha sonra
yapmanız gereken,
tasarladığınız öyküyü en
güzel yazınızla bir
kâğıda aktarıp bize
göndermek.

A d r e s
Bilim Çocuk Dergisi PK 156 06100 Kavaklıdere Ankara

öyküleriniz şiirleriniz

En İlginç Proje Kimin?

Burcu. Bir Bilim Çocuk okuruydu. Bilim Çocuk Dergisi'ndeki "En İlginç Proje Kimin" adlı yarışma çok ilgisini çekti. Küçük bir proje hazırladı. Bu projeye göre, robot timsahla robot kelebek konuşacaktı. Hemen hazırlıklara başladı. Öncelikle gereksinimi olan malzemelerin bir listesini yaptı. Malzemelerin bazılarını evden, diğerlerini çarşı pazardan buldu. Timsahı ve kelebeği yaptı. Fakat bir sorun vardı: Nasıl konuşacaklardı? Annesi ve babasına sorduğunda, "bu senin projen, sen bul" yanıtını alıyordu. Öğretmenine sorduğundaysa "sen en iyisi vazgeç" yanıtını alıyordu. Burcu, bu durumda işin yine kendisine düştüğünü anladı. Birden aklına bir fikir geldi. Bilimadamları "küçük kaset" adında bir şey bulmuşlardı. Fakat yeni çıktığı için pahalıydı. Biriktirdiği parasıyla iki küçük kaset aldı, içlerine kendi sesini kaydetti. Timsah ve kelebeğin içine yerleştirdi. Çok sevinçliydi, sonunda projesi tamamlanmıştı. Şimde tek iş bunu Bilim Çocuk'a ulaştırmaktı. Projesini postayla gönderdi. Mart ayının Bilim Çocuk Dergisi'ndeki kazananlar listesine baktı. İlk sırada adı vardı; birinci olmuştu. Ödülünü 30 Mart'ta Büyük Salon'da alacağını öğrendi. Ödül günü Büyük Salon tıklım tıklımdı. Herkes dikkatle sahnede gösteri yapan timsahla kelebeği izliyordu. Bunlar, Burcu'nun yarattığı kahramanlardı. Timsahla kelebek arasında şöyle bir konuşma geçiyordu:

Robot Timsah: Merhaba kelebek kardeş!

Robot Kelebek: Merhaba, Bilim Çocuk mu okuyorsun?

Robot Timsah: Evet, sen de okuyabiliyor musun?

Robot Kelebek: Hayır, ama Doğa Kartları'na bakıyorum.

Robot Timsah: Benim fotoğrafım da var mı?

Robot Kelebek: Elbette.

Robot Timsah: Ünlü oldum desene.

Robot Kelebek: Evet, haydi şarkımızı söyleyelim.

Robot Timsah: Tamam.

Birlikte söylerler:

Bilimin izinde gidelim,

Bilim Çocuk okuyalım,

Okuyalım, öğrenelim,

Yapalım, eğlenelim,

Bilim Çocuk iyi ki var,

Onun içinde her şey var.

İlkay Bostancı

Timsah ve Kelebek

Çevredeki canlıların korkulu rüyası, kötü kalpli timsah bataklığının kenarında acı içinde kıvranıyormuş. Dişi o kadar ağrıyormuş ki günlerdir ağzına tek bir lokma bile koymamış. Hiç kimse ona yardım

etmeye niyetli değilmiş. Çünkü, o güne kadar timsah çevresindekilere kötülükten başka bir şey yapmamış. Güzel kelebek bu duruma dayanamamış, "ona yardım etmeliyim" diyerek, diğer hayvanların uyarılarına karşın timsahın yanına gitmiş. "Bana zarar vermeyeceğine söz verersen dişini iyileştiririm" demiş. Timsah sevinçle kabul etmiş. Kelebek, uzun uğraşlar sonunda timsahın dişleri arasındaki yarayı temizlemiş. Timsah rahatlamış ve sonunda ağrısı yok olmuş. Kelebek zorda kalan birine yardım etmenin mutluluğuyla, timsah ilk kez bir dost edinmenin sevinciyle sohbete dalmışlar.

Aydın Dağlar Tatlav

Süleyman Demirel İÖO/3-A/Bahçeşehir/İstanbul

Küçük Kelebek, Büyük Dostluk

O gün günlerden salıydı. Fen Bilgisi dersimiz vardı. Laboratuvara inmiştik. Öğretmen bize canlılarla ilgili bir konu anlatıyordu. Laboratuvarımızda birkaç tane doldurulmuş hayvan vardı. Bunlardan biri de timsahtı. Öğretmen dersi anlatırken ben timsaha bakarak hayal kurmaya başladım. Turunculu siyahlı küçük bir kelebektim. Benim birçok arkadaşım vardı. Ama hiçbirini beni anlamıyordu. Ben yine de onlarla geziyordum. Yine bir gün gezerken arkadaşlarımdan biri çok yorulmuştu. Biz de yuvamıza dönmeye karar verdik. Arkadaşlarım değişiklik olsun diye başka bir yoldan gitmek istediler. Uçarken karşımıza bir göl çıktı. Suyun içinden aniden bir timsah başı gözükte. Herkes kaçmıştı, ben orada kalakalmıştım. Uçmayı unutmuş, gözlerimi kapamış, suya düşüyordum ki birden kendimi timsahın burnunun ucunda buldum. Timsah ondan korkmamamı istedi. Çünkü dost olmak istiyordu, o da benim gibi yalnızdı. Dost olduk. Ben sık sık ona gidiyor, başımdan geçen olayları anlatıyordum. Çok şaşırmıştım, çünkü bu kadar sert bir görüntünün altından bu kadar yumuşak kalpli bir timsahın çıkacağını ummuyordum. Yine bir gün timsah dostumla konuşurken arkamda bir şey hissettim. Arkamı döndüğümde fen bilgisi öğretmenim şakacı bir tavırla "Ardış, hayatta mısın?" diye sordu. Tam ona yanıt vereceken, burnumun ucunda bir kaşıntı başladı. Burnumun ucuna baktığımda bir sivrisineğin burnumu ısırıldığını farkettim. Tam onu öldürecekken kelebekle timsahın dostluğu aklıma geldi ve sivrisineği öldürmeden burnumdan kovdum.

Ardış Duygu

Gazi Osman Paşa İÖO/7-B/İstanbul

Ormandaki Yaratık

Ben bir timsahım,
Keskin dişlerim,
Aç gözünün biriyim,
Aç olunca sizi bile yerim.

Bir gün ormanda,
İki kanatlı bir yaratık,
Burnuma konuverdi,
Bana bir şeyler anlattı.

Çok arkadaş gördüm,
Hiçbirine kanım ısınmadı,
Bu yaratığı görünce,
Hayatım hayat oldu.

Birol Sevim

MEV Nihat Çandarlı İÖO/4-B/Avclar/İstanbul